
PROOEMIUM.

Priscum, sapientissimumque institutum, quo majores nostri sanxerunt, ut publicum munus docendi auspicantes, publica quoque in ipso suscepit munii limine, partae scientiae evulgarent specimina: mihi hodie id ipsum officii injungit. Rem, etsi non ex asse, pro virili tamen gesturus anceps dudum haerebam, mecumque collectabar, quonam argumento opinionem faustum mihi pararem, lectorique eximerem.

Quo diutius, quo ve solertius eorum plura mente volvembam revolvebamque, eo vividius propriae ingenii exiguitatis memor animum despondebam, vix fore, ut dulci spe unquam potiar, proposito meo satisfaciundi. Nonum premerem utique

in annum, quae offero, si per tempus liceret. Novi enim per-
bene, nil nisi omnibus numeris absolutum, publici juris fieri
debere. Suadet hoc quippe suscepti muneris gravitas, Univer-
sitatisque, cuius membrum evado, fama inclytae, insignis, anti-
quitas et dignitas.

Quae tamen adeo arcta temporis intercedine, lucu-
bratiunculae concessa, extricare licuit, ea publici facio juris,
sperans, et primo labore veniam datum, et conatus qualesqua-
les aequi bonique factum iri! —

Quod felix igitur faustumque sit!